

Kosten selv medgaar naturligvis betydelig mindre end $1\frac{1}{2}$ Kr. pr. Mand; alt efter som det er Fuld-, Mellem- eller Feberkost, beløber Udgiften sig til 73, 67 og $35\frac{1}{2}$ Ore. Kosten her er altsaa billigere end paa Kommunehospital, hvor der, hvis jeg forstod det ærede Medlem ret, beregnes 1 Kr. 2 Ore, 60 og 45 Ore for de forskjellige Grader af Kosten. Jeg tror saaledes, at Krigsministeriet snarere fortjener Roes end Dadel for, at det Bøp, der medgaar til Militærens Sygepleie, er saaringe. — Det ærede Medlem for Ribe Amts 1ste Valgkreds (Haastrup) ønskede meget, at man ikke havde ubeladt den Sum, der isjor foresloges optaget til Bibliotheket paa Garnisonsygehuset. Det ærede Medlem maa ikke have opdaget, at den samme Sum ogsaa iaar findes paa Budgettet, og Grunden dertil er maaske, at den ikke findes under Konto D. (Sygepleien), men under Konto K. d. 9. (Forskjellige Udgifter.) Der er opført de samme 200 Kr., som forlangtes isjor. — Sluttelig har jeg endnu kun at fremkomme med enkelte Bemærkninger i Anledning af de Ord, som det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bosfen) saa indtrængende rettede til mig angaaende Stabsfjergenternes Vilkaar og Stilling. Jeg har ganske sikkert i Sommer, da Hærloven laa for, yttret, at jeg skulde se at indbefomme flere af de Hærrers Ønsker saa vidt muligt, og at jeg loyalt vilde bestræbe mig for at gjøre det. De Herrer ville imidlertid kunne indse, at deres Ønsker ikke kunne være de eneste berettigede, der kunde stilles til mig i saa Henseende. Hæren selv har Forbringere at stille, Forbringere, som jeg idetmindste maa anse for meget berettigede. Alt, hvad der angaaende denne Sag foreligger i Ministeriet, gaar ud paa, at man maa give Stabsfjergentene en noget forandret Tjenestestilling. Meningene ere i saa Henseende vist heller ikke syn- derlig delte i selve Hæren. Jeg tror, at de, der ønske en saadan forandret Stilling for Stabsfjergentene, ere i betydelig Majoritet. Man tror, at Krigsministeriet har ifinde at degradere Stabsfjergentene, at anvise dem en mindre ærefuld Tjeneste end hidtil, men det er jo ingenlunde Tilfældet. Man vil have, at Stabsfjergenten virkelig i Soldaternes Dine skal staa som den første Mand af Underklasserne; han kan nemlig aldrig komme til at staa for dem som en Mand af Overklasserne eller indtage en Mellemstilling. Man har derfor ønsket, at han skulle overtage nogle af de Forretninger, som Overfjergenten hidtil har havt, uden at dermed absolut skulde sælge, at han skulde opgive den Stilling som Delingsfører, som han hidtil ofte har indtaget. Forresten er jo allerede nu af Underofficererne ikke alene Stabsfjergenter men ogsaa Overfjergenter, ja ofte endog Sjergenter Delingsførere, naar det nemlig er nødvendigt, og hvis man vil undersøge, hvem der er bedst egnet til at være Delingsfører, maa man vist i Reglen sige, at det vil altid den Yngre være og ikke den

ældre Underofficer, der er mindre bevægelig. Men, som sagt, man har villet stille Stabsfjergentene noget mere fordelagtigt for Fremtiden ved at give dem Kvartier paa Kasernen, og for at kunne give dem den Tjeneste eller idetmindste ofte den Tjeneste, som Kaserne-lieutenanterne have. Da den største Del af Premierlieutenanterne eller i det mindste en meget stor Del af dem er gift, er det varisselig at faae det tilstrækkelige Antal ugifte Premierlieutenanter til at bo paa Kasernen. Af Sekondlieutenanter vil der for Fremtiden være meget faa, og endelig ville Sekondlieutenanterne jo være meget uerfarne Kaserneofficerer, Stabsfjergenten er derimod en erfaren Mand, som man, om det behøves, kan betro denne Stilling. Altsaa, foruden at det i pekuniær Henseende er fordelagtigt for ham, kan han tillige undertiden komme til at indtage en Stilling, som ellers har været tiltænkt en Officer. Hans Stilling ved Døvelser, altsaa som Delingsfører, hvis han forresten egner sig dertil, kan blive aldeles usforandret den samme som hidtil. At det ikke har været min Mening at virke imod, at Underofficerer for Fremtiden forfremmedes til Officerer, fremgik allerede tilstrækkelig tydeligt deraf, at jeg med Glæde tog mod det Tilbud, der gjordes, da Hærloven vedtoges, at Stabsfjergenter kunde søge deres Uffed i en tidligere Alder og kunde udnævnes til Kompagnichefer i Forstærkningen; men jeg kan dog paa den anden Side ikke tilbageholde den Bemærkning, at der for Fremtiden ikke vil være saa mange Stabsfjergenter, der egne sig til at forfremmes til Officerer, fordi de Officersemner, der findes, nu have Leilighed til i den unge Alder at blive Officerer og altsaa forlade Underofficersklassen. De kunne træde ind paa Officersstolen og, hvad der er langt at foretrække, blive Officerer i en endog meget ung Alder; men det vil bidrage til, at man da i selve Underofficersklassen og blandt de Ældre ikke vil finde mange Individuer, der egne sig til Forfremmelse til Officerer. Det ærede Medlem mente endvidere, at i „Beiledningen“ søttes der et talende Bevis for, at man agtede at degradere Stabsfjergentene, idet der ved Rytteriet var forflyttet en Stabsfjergent fra Stolen til den 3die Eskadron. Jeg skal nu oplyse, at ved Rytteriet og tilbøls ved Artilleriet have netop Stabsfjergentene altid eller dog ofte forrettet endel af den Tjeneste, man nu vil give dem ogsaa ved Fodfolket. Dette Bevis svigter saaledes komplet. Jeg vil paa ingen Maade negte, at der ganske sikkert er endel Stabsfjergenter, som nu for Dieblisset nødigt gaa ind paa at overtage endel af Overfjergentstjenesten, fordi de ere komne ud af Banen. Men jeg skal dog bemærke, at disse eller idetmindste endel af dem have yttret: „Ja, hvis denne Forandring var kommen, da vi stode for Tur til at blive Stabsfjergenter, da havde vi med Glæde modtaget de Vilkaar, der nu hydes de nys udnævnte Stabsfjergenter.“ For endelig at gjen-